

Felejthetetlen jó édes apánk elhunytá alkal-
mából százan és százan azok közül, a kiket
ő szeretett, s a kik őt szerették, kerestek fel
bennünket a fájdalomnak és a részvétnek
igaz érzésével, hogy egy-egy könnyel adózva
az ő el nem múltó emlékének, vigasztalá-
sunkra legyenek nehéz gyászunk legnehe-
zebb napjaiban.

Valóban, vigasztalásunkra szolgált látni,
hallani és érezni, hogy mennyien és mily na-
gyon szerették édes jó apánkat, kinek szivé-
hez legközelebb állni minékünk adatott. Jól
esett megbizonyosodnunk a felől, hogy a
szeretet magjai, a miket ő Istentől megáldott
hosszú életében oly pazarúl szórt, nem estek
terméketlen sziklára, hanem dús vetéssé bok-
rosodtak. Jól esik tudnunk, hogy ő nemcsak
az örök fény honában él tovább, jó anyánk-
kal együtt, Krisztus kezén, Isten színe előtt, —

hanem itt e földön is, szívében az őt igazán
szeretőknek.

Mindazok, a kik jó apánk koporsójánál
valóságban vagy csak gondolatban is jelen
voltak, — kik a maguk bánatának kifejezé-
sével a miénket jóakarólag enyhíteni igye-
keztek: fogadják e rövid sorokban végtelen
hálánkat, köszönetünket!

Budapesten, 1905. évi október hó 25-én.

Néhai Szász Károly
gyermekai.